

Sygn. akt II Ka 603/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 września 2023 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agata Kowalska (spr.)
Sędziowie:	SO Agnieszka Karłowicz SO Karol Troć
Protokolant:	st. sekr. sad. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Ciepłińskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 września 2023 r.

sprawy skazanego **K. B.**

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 17 maja 2023 r. sygn. akt II K 69/23

I. wyrok w zaskarżonej części utrzymuje w mocy;

II. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. U. 147,60 zł (w tym 27,60 zł podatku VAT) za obronę z urzędu wykonywaną w imieniu skazanego w postępowaniu odwoławczym;

III. zwalnia skazanego od wydatków postępowania odwoławczego przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 603/23
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

wyrok łączny Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 17 maja 2023 roku w sprawie II K 69/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
---		-----	-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu
-----	-----	-----

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów

<i>(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść, a polegający na ustaleniu przez Sąd, że wielokrotna karalność skazanego oraz świadome łamanie porządku prawnego uzasadnia zastosowanie w stanie sprawy zasady asperacji, a orzeczenie kary łącznej 7 lat pozbawienia wolności spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze, bez należytego uwzględnienia zachowania się skazanego w warunkach izolacji oraz treści pozytywnej prognozy penitencjarnej, co przemawia za ustaleniem iż skazany zrozumiał już popełnione błędy, co daje możliwość przewidywania, iż w przyszłości nie powróci do konfliktu z prawem i jego dalsza izolacja od społeczeństwa na tak długi okres czasu jest nieuzasadniona,</p> <p>2. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec skazanego kary łącznej 7-miu lat pozbawienia wolności przejawiającej się w niezastosowaniu w stanie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	<p>sprawy zasady asperacji, ale uwzględniającej w pełni okoliczność, iż cele wychowawcze i zapobiegawcze wykonywanych już wobec skazanego kar pozbawienia wolności zostały w większości zrealizowane ,co wynika z dowodów w postaci dokumentacji dotyczącej zachowania i postawy skazanego K. B.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy jako bezzasadna, nie zasługiwała na uwzględnienie. W wyniku przeprowadzonej kontroli odwoławczej, Sąd Okręgowy nie stwierdził, aby Sąd I instancji wydając zaskarżony wyrok łączny dopuścił się błędu w ustaleniach faktycznych wskazanego w zarzucie apelującego. W ocenie Sądu Okręgowego, w orzeczeniu pierwszoinstancyjnym należycie uwzględniono wszelkie zaistniałe w sprawie okoliczności łagodzące, w tym opinię o skazanym z jednostki penitencjarnej, w której obecnie przebywa. W orzecznictwie wprost wskazuje się, iż zachowanie skazanego w czasie wymierzania kary łącznej może mieć znaczenie dla wymiaru kary, ale okoliczności tej nie można nadawać nadmiernego znaczenia, bo ma ono jedynie funkcję subsydiarną (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 12 września 2013 r., sygn. II AKa 142/13, LEX nr 1366142). W świetle powyższego to, iż skazany w zakładzie karnym przestrzega regulaminu odbywania kary, nie może determinować w stopniu postulowanym przez jego obrońcę tak daleko idącego wpływu na rozstrzygnięcie o karze łącznej, albowiem taka</p>		

postawa jest obowiązkiem każdej osoby przebywającej w warunkach penitencjarnych.

Odnosząc się do zarzutu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej, zdaniem Sądu odwoławczego, Sąd I instancji prawidłowo określił jej granice w wyniku objęcia węzłem kary łącznej skazań ze spraw wskazanych w rubryce 3 tabelarycznego uzasadnienia (k. 48). Rozstrzygnięcie o karze łącznej ferowano w granicach od 3 lat i 8 miesięcy do 10 lat pozbawienia wolności. Sąd Rejonowy jako karę łączną orzekł 7 lat pozbawienia wolności, a zatem karę opartą na zasadzie asperacji. Aby niewspółmierność kary miała charakter określony w art. 438 pkt 4 kpk, tj. była rażąca, musi zachodzić znaczna, wyraźna, nie dająca się zaakceptować dysproporcja między karą wymierzoną a karą sprawiedliwą, zasłużoną na podstawie ustalonych okoliczności sprawy relewantnych dla wymiaru kary. Tylko wtedy można uznać, że przesłanka rażącej niewspółmierności kary jest spełniona, jeżeli z punktu widzenia nie tylko sprawcy, ale i ogółu społeczeństwa, orzeczona kara jawi się jako niesprawiedliwa, zbyt drastyczna, przynosząca nadmierną dolegliwość.

W przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska obrońcy, iż pierwszoinstancyjne rozstrzygnięcie o karze łącznej 7 lat pozbawienia wolności spełnia kryteria z art. 438 pkt 4 kpk. Skoro kara łączna stanowi syntetyczną, całościową ocenę zachowań skazanego, to winna być także racjonalną z prewencyjnego punktu widzenia reakcją na

popelnione przestępstwa, nie zaś przejawem bliżej nieuzasadnionej i wręcz niezrozumiałej ze społecznego punktu widzenia pobłażliwości. Kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku łącznego doprowadziła Sąd Okręgowy do przekonania, że Sąd I instancji trafnie ocenił związek czasowy oraz przedmiotowo-podmiotowy pomiędzy przestępstwami, za które K. B. został skazany prawomocnymi wyrokami podlegającymi łączeniu. Zdaniem Sądu odwoławczego, właściwie uwzględniono wszystkie okoliczności wynikające z kodeksowych dyrektyw wymiaru kary łącznej (art. 85a kk) i brak było podstaw do ingerencji w zaskarżone rozstrzygnięcie w postulowanym przez obrońcę kierunku. W przekonaniu Sądu Okręgowego, wszystkim okolicznościom łagodzącym w zaskarżonym wyroku nadano właściwą rangę i znaczenie, w konfrontacji z innymi kryteriami wymiaru kary łącznej, co znalazło odzwierciedlenie w jej wymiarze.

Kierując się przedstawionymi wyżej racjami, Sąd Okręgowy nie dostrzegł przesłanek warunkujących zasadność złagodzenia wobec K. B. orzeczonej w zaskarżonym wyroku kary łącznej.

Wniosek		
o zmianę zaskarżonego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o karze poprzez obniżenie orzeczonej kary łącznej wobec skazanego do wysokości 5 lat pozbawienia wolności	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	

Zwiąże o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
Bezzasadność zarzutów warunkowała bezzasadność wniosku.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu I instancji utrzymano w mocy.	
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy	
Bezzasadność wniesionej apelacji i brak okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
-----	-----
Zwiąże o powodach zmiany	

-----	-----
-------	-------

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k. -----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Sąd Okręgowy ustalił wysokość wynagrodzenia za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym na podstawie § 17 ust. 5 w zw. z § 4 ust. 1-4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 roku w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019 roku, poz. 18) i zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. U. kwotę 147,60 zł (w tym VAT 27,60 zł).
III.	Na podstawie art. 634 kpk w zw. z art. 624 § 1 kpk Sąd Okręgowy zwolnił skazanego od wydatków za II instancję, stwierdzając, że poniesie je Skarb Państwa. Za rozstrzygnięciem tej treści przemawia sytuacja materialna skazanego.

7. PODPIS